



HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen.
A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

HUFIKönyvajánlat

Itt a téli szünet!

Elkezdeni magyarul olvasni korántsem könnyű döntés. Régebben, amikor még otthon minden családnál csak magyarul beszéltek egymáshoz, avagy mostaniban, amikor már majdnem egyikben sem, még inkább körülményes. Hiszen tudjuk, nem elég érteni és beszélni magyarul... Az élvezetes olvasáshoz Istenbizony több nyelvtudás kell.



Halljuk is a gyakran ismétlődő kiavatkozást a **nem értem meg, szótár kell hozzá, unalmassá válik**-ra....

Mindenesetre azt is tudjuk már, hogy a kényszerített olvasás nyűg, és az irányított, közös könyvértelmezés pedig megvonja az olvasót a bensőséges, magányos élvezet fantáziadús hangulatától. Könnyű azt mondani: **olvass magyarul!**

A HUFI egy elkötelezettebb utat választ és e rovattól alkalmanként jó írók-költők műveit fogja számodra ajánlani. Olyan könyveket, amelyek nem ijesztenek el az első oldaltól a nehéz nyelvezettel, hanem ellenkezőleg, nem egy fiatal esetében **lehetően lesz letenni őket!**

Akkor hát, lássuk... hmmm...
- Ha kedveled az izgalmast, ajánljuk:
Szerb Antal: PENDRAGON LEGENDA. Egyszerre bűnügyi, humoros, kalandos regény, amely a walesi legendák világába visz majd el.

„Anglia. Szeretem az angol táj úriságát. Az est folyamán a háziasszony megragadott, és odavezetett egy csodálatos fejű, magas, ősz hajú úrhoz, aki hallgatagon mosolygott egy karosszék fenekén. Earl! Mondta-. Ez az úr Batty János...”

- Ha inkább könnyekig szeretnél meghatódni:

Kerecsendi Kiss Márton: RÖZSEPARÁZS. A hazától elszakadt érzésekről, a családról, a szerelemről és a fájdalomról fogsz gyönyörű verseket olvasni.

„Az ember lassan így marad, Egymagára az éjben, Öröme, kedve elapad S töpreng a semmiségen. Eloltja lámpáját S nehéz fejét párnára hajtja, Imát se mond Csak úgy gyalog Megy Istenhez a gondolatja.”

- Viszont ha kedveset és magyar illattal ellátott regényt olvasnál:

Fekete István: BOGÁNCs. Egy kalandos sorsú pumikutyus barátod lesz, meglátod.

„Igaz ugyan, hogy Bogáncs nem tudja, hogy ő kutya, mégpedig pumi a javából. Egy kis, enyhén szőrös valami, amiből lehet, hogy kutya lesz, de az is lehet, hogy csak házinyúl.”

Ha a kiválasztott kötet nincs otthon a polcon, belátogathatsz a MIK melletti HKK könyvtárba, Zsuzsó és Anikó nénekhez. Minden pénteken este ott vannak!

Minden HUFIolvasó is beajánlhatja kedvenc könyve címét a rovatba! (ZK)

A „kalotaszegi ezermester” emlékére:

Kányádi Sándor (1968):

Kós Károly arcképe alá

Hajlékot Istennek,
hajlékot embernek
kőből, fából
házat,
raktár a léleknek
kőnél, cserefánál
erősebb igékből
várat.

Áldjon érte Isten,
áldjon érte ember;

Isten s ember
dolga.

Falak omolhatnak,
kövek is váshatnak,
magaslik, nem porlad
a megtartó példa.

Barázdált orcádról az idő aláfoly,
mint az olvadó hó a vén Maguráról. (*)

(*) erdélyi hegy (1496 m) Gyergyószentmiklós közelében

Tudjuk, Erdélybe szorult a világ valamennyi szépsége. De hegyei és erdői egyúttal bizony „elvarázsoltak” nem egy remek magyart is. Kalotaszeg Sztána nevé



Kós Károly "varjúvár" háza Sztánán (Kalotaszeg)

településében (Alszeg) egy ilyen „remek” magyar épített magának házat, és elnevezte „varjúvárnak”. **Kós Károlyt** (1883-1977) nem igen lehet egy rövid mondatban elemezni, még kevésbé bemutatni. Viszont hadd mondjam el, hogy egyebek közt építész-mérnök volt, néprajztudós, író, költő... Állíthatom, hogy még szebbé tette Erdélyt, valóságának legjobb értelme volt, az ott élő népek megtisztelték, s ha példáját követné több mindenki, elmenetelük után bizonyára szebb hely lenne a világ. Temetésén (1977) Kalotaszeg valamennyi (40) falujának képviselőitében színes népviseletbe öltözött, több ezres tömeg kísérte utolsó útjára. (ZK)

Havi „HUFImondat”:

„Valóban olyan életforma ez, amelyben a közösség az első és a legfőbb személy, s lelkében változatlan, csupán az atyák és fiak cserélik egymást.” (Tamási Áron)



Olvasunk... és gondolkozunk:

... védett a növény és védett a gazdája...?



Míg az árvalányhaj borzos szépségét s annak megvédését vitatják az íróasztal mögötti ál-aggódo szakértők, épp e növényhez hasonlítom magyarságunkat is az ökológia megbontása korában, az egyensúly és minden logika elvesztése idejében. Néhol szabadban-szabadon, hol kitépve, elégetve, hol eltaposva-leszakítva megalázásban - vagy kalapkarimára tűzve, díszben s tiszteletben - hol erdőszélén vagy cserépben a pislogó muskátli mellett az ablakban él a karcsú szál, fehérlik és puhán hajlik meg a szélben. Él és megmarad. Zsenge, de kitartó: az árvalányhaj a magyar környezetvédelem egyik dilemmája...

Manapság az árvalányhaját is cserépben óvhatod meg, akárcsak magyarságodat a szétszórtságban, a magyar kolóniák vázájában. Mennyire aggasztó fogalom ez: **védett termék s védett gazda...?** Egyre körülményesebb s szűkebb területre szorul, majd csupán „belső használatra” lesz jó? Mert nem „kereskedelmi cikk”, s mint „furcsaság” már így emlegetik e virágot... És magyarságunkat? És szépséges hazánkat? És örökségünket, kiknek, hol, meddig tartjuk meg?

Egyik legkedvesebb magyar növényünk az árvalányhaj, a homoki rétek, homokpuszták és legelők jellegzetességeinek egyike. Nem egy fajtája él a Kárpát-medencében, mint a **homoki, a csinos, a hegyi és a kunkorgó árvalányhaj.** Valamennyi fajtája ma már védett is! Virágzata kevés virágú buga: a virágai füzérekbe tömörülnek, miközben az egyvirágú füzérek laza fürtbe csoportosulnak tovább és „bugát” alakítanak. Szőnyeget.

Hát ez nem emberi vonás? Mert mi is, magyarok, kis bugáinkat védjük évszázadok óta. Azonban a XXI. században felmerülő gondjaink egyszerűen akkora nehézségekkel súlyosodnak ránk, hogy nem elég egy nagy háború, sem az igazságos csatatér méltósága, hogy egyenesbe igazodjunk mint nép, mint európai ország, mint kulturált nemzet. Minket is fenyeget, támad és elpusztít a nyugati

hatalom óriási súlya! **Múzeumtárgy leszünk, cseréplakosok, foglyok mi is?** Akik majd nem a patak szélére megyünk heves szomjunkat enyhíteni, hanem megöntözésre szorulunk? Istenem!

Védetlen fajként inoghatunk mindhalálig. Bár mélyen süllyedtek el gyökereink az ezer évek alatt, bár nagyjaink megírták, szónokaink megmondták, anyáink-apáink figyelmeztettek, bár elmeséltük s megmutattuk a világnak kik voltunk, mégsem elég, láthatjuk, mi is fajtákba beosztva éldegélünk: **kúsó, hangoskodó, városi, falusi, közömbös és alkotó magyar.** De egyik sem védett, és nem élhet bugában.

A szőrös hegyű és érdes árvalányhaj levelek ágaskodnak az ég felé. A pázsitfűvek abroszként fehérre festik még mindig a tájakat. Ez az ő beszédük, így igazodnak az Isten parancsaihoz. Ilyen puhán, ilyen együtt érzve. Lesz-e még belőlünk is ilyen kompakt szőnyeg? Hiába virágozik itt-ott egy-egy magyar érzés, egy-egy egészséges gondolat, becsülettel megintett szándék és tett, ha nem alakul ki belőlük füzér, ha csak díszbokrétaból nézi messziről az új világ kialakulását. Olyant, amelyhez már nem lesz szükséges a magyar.



Árvalányhajam

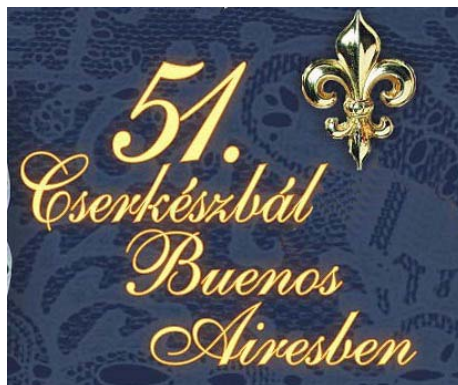
Kitartó, zsenge szívós...
fehér, puhán füre omlós,
a hegyoldalon hullámszik:
a pázsiton csak általhajlik,
homokréten, sárcserépben,
Hazában vagy messzeségben
lány szavakkal öntözgetik,
táncos kezek bokréta kötik...
kalap derekába kapaszkodik.

...
Virágok forognak,
vattaszemetek kapnak
kik ábrándozva sajnálják
sebzett lelkét a magyarnak.

Zólyomi Kati

HELYESBÍTÉS

Múlt számunkban Zólyomi Kati tollából megjelent írásban a csíksomlyói kegyhelyről tévesen az állt, hogy „a székely és csángó nép nem volt hajlandó felvenni a János Zsigmond által rájuk parancsolt református vallást”. **Valójában János Zsigmond fejedelem az unitárius vallást terjesztette erőszakosan, és ez ellen tiltakoztak a székelyek elsősorban a csíksomlyói Szűzanya iránti ragaszkodás erejével. Csíksomlyó ma már a magyarok mindenévi Pünkösdi találkozója. Szerk.**



Szeptember 12-én
(részleteket lásd a SP 1. oldalon)

Egy magyar diáklány megfigyelései

Több mint 15 ezer kilométer választja el kis Magyarországtól az argentin magyarokat a nagy Argentínában. Európában talán sokan azt gondolják, hogy Magyarországon kívül máshol nem beszélnek és értik a magyar nyelvet. De valójában nagy Argentínában több mint tízezer magyar érzi csendesen a magyarságot.

Közülük sokan talán egyszer vagy kétszer jártak Magyarországon - de sokan egyszer sem. Mégis lassan négy generáció óta, az argentin magyarok büszkén ápolják és őrzik a magyar nyelvet, kultúrát és szokásokat.

Amikor 2009 márciusában először találkoztam a kolónia pár tagjával a Buenos Aires-i Hungaria Egyesületben, megdöbbenve tapasztaltam, hogy az argentin magyarok úgy beszélnek magyarul, mintha mindig is Magyarországon éltek volna! A fiatalok ismerik a nyelvi szlengeket, a különböző szófordulatokat és ételeinket - valójában mindent.

Meglepődve az örömtől kérdeztem magamtól: „Létezik ez, hogy egy argentin magyar, aki soha nem járt még Magyarországon, magyarként él itt, nagy Argentínában?” És rájöttem pár perccel belül, hogy - „Igen, létezik!”

Számomra a meglepődés talán azért volt annyira nagy, mert mi Magyarországon nem tudjuk, nem halljuk, hogy valójában hol és hogyan is élnek magyar rokontársaink?

A rádió és televízió ugyan az erdélyi magyarokról általában beszél elég sokat,

és persze az Egyesült Államokról, de nem említi Argentínát. Hogy miért, valójában nem tudom. Úgy gondolom, hogy általánosságban a magyar média nem közvetít elég információt arról, hogy mi történik Dél-Amerikában, és ebből következőleg arról a kulturális életről sem tudhatunk, ami itt zajlik Argentínában.

A legtöbb argentin magyar, akit szerencsém volt megismernem három hónapos itt-létem alatt, fontosnak tartja, hogy beszéljék a magyar nyelvet, és minél többet tudjanak az anyaországról.

Talán a régi időkben még furcsa volt, hogy az embernek valójában lehet két otthona és két hazája. Én úgy gondolom, ez sohasem lehet hátrány vagy nehézség - sőt: ez egy óriási kincs, ami megadatik és amit büszkén kell, hogy vállaljunk.

Úgy érzem az argentin magyaroknak sikerült egy olyan otthonra lelniük itt Argentínában, ahol a magyarságot bátran vállalhatják és azt a mindennapokban meg tudják őrizni. Amikor Argentínában vannak, büszkék arra, hogy magyarok - és amikor Európában vannak, büszkék arra, hogy argentinok.

Gál Zsuzsi

Gál Zsuzsi magyar cserediákként került Córdoba-ba tanulás végett. Vizsgái sikeres letévése után megünneplelte első dél-amerikai születésnapját (a 27-et!), majd tovább utazott Tucumánba, és Chilén át Peruba. A tervbe vett bolíviai látogatásáról az ottani jelenlegi feszült helyzet miatt egyelőre lemondott. További jó utat és sok pozitív dél-amerikai élményt kívánunk neki! (HKZS)

MINIHUFI

- Volt egyszer egy őszi szombat. Szakadt az eső, fújt a szél is, a hőmérő pedig lezuhant a legalacsonyabbra... Sajnos ilyen időjárásban érkezett el a kitűzött Plátanos-i megmozdulásra szánt nap. Végül is a cserkészirándulást magát lefújták, viszont sikeresen megtörtént a Csíksomlyói Szűzmária szobra

visszahelyezése a Mindszentynumba. Busz vitte ki a társaságot, busz hozta vissza, s autók kísérték Palermóig a kegyszobrot. Azt, amely majd októberben a fáklyás felvonulásunk élén fog tündökölni, mint a legteljesebb béke legtisztább jelképe. (1. részletes beszámolókat 2. és 3.o. Szerk.)

- A Csíksomlyói pünkösdi búcsúra sok ezrirel mennek az emberek, már a világ minden részéről. Egy ilyen jellegű zarándoklat nem egyoldalú, azaz vallásos célnak szolgál. Ugyanis ma már világos, hogy egy óriási magyar találkozóra vált! Az idén Főthy Erzsébet Lumpinak sikerült átmennie. Attól függetlenül, hogy számos negatív kritikát hallottam a kegyhelyen lezajlottakról, kétségtelenül fantasztikus érzés lehet morzsaszem lenni a hatalmas tömegben. Micsoda energia, lüktetés, mozgás és békevágó lehet érezhető ott. Lumpi megkérdezte valahányunktól, hogy miért imádkozzon. Hát én csak azt kértem, hogy átmehessen még valamikor újra a Kárpát-medencébe...

- Nyilvánvalóan már hagyományossá vált a szép s régi magyar hangszer egyre gyakoribb használata. Több koncert is volt június első napjaiban. A cimbalom szakavatott kezében édes magyar hangulatot teremt. Az egyik est a Zrínyi Ifjúsági Kör ösztöndíjbizottság rendezésében zsúfolásig



Sokan jöttek el a Hungáriába június 5-én meghallgatni a magyar cimbalomművésznőt, Szakály Agnést
Fotó Jakab

megpakolt Hungária nagytermét öntötte el isteni zenével. Szakály Agnes magyarországi cimbalomművész és Zambelli Kiss Juan klarinétos mellett Leidemann Sylvia zongorázott és Guido Kohn elevenítette meg a gordonka gyönyörű hangját.



A remek kvartett szereplői
Fotó Jakab

- Eddig úgy néz ki, hogy ösztöndíjjal négy fiú indul el Magyarországra december elején. Arcagni Sándor, Gröber Berni, Mattiauda Szanti és Szilvássy Ignác! Odaát Debrecenben fognak lakni, iskolába járni és az itteni iskolakezdetre, szóval március első napjaiban jönnek majd haza. Ez a három hónapos ösztöndíj a magyar nyelv elsajátítását kísérel megadni azoknak a fiataloknak, akik még valamennyire ismerik és kezelik a magyart.

- A nyári táborok utáni szokásos beszámolók is megtörténtek. A különböző keretmesék alapján kidolgozott tábori programokat ismerhették meg a kíváncsi családok és barátok.

Az érdekes az egészben viszont az - és ez lényegében semmiben sem tér el a megszokottól -, hogy mindkét csapatnak új vezetői gárdája vezette le a táborokat. Ilyen értelemben új szelek fújnak, átmeneti idők, frissebb kihívások útján mennek tovább az olivosi cserkészek. Lényeges és lélekemelő megjegyezni, hogy sok-sok éve nincs ennyi kiscserkész, mint az idén. Az utánpótlás ki-nevelése, ha elhamarkodás nélkül történik, a megmaradás igazi és egyetlen alapköve.

Azonban az is érdekes, hogy minden nemzedék másnak sikerül. Vannak, akik hosszabb ideig szolgálnak s olyanok, akik egész röviden. Mindkettő pozitív, csak legyen minden szakaszra megfelelő szolgálatképes vezetői csoport! Az átmeneti idők mindig nehézséggel járnak. Ezt már tudjuk!

- Sok év telt el az utolsó „Irodalmi est” óta... Az idén azonban július 11-re tervezik, amikor is számos költő és előadóművész közreműködésével híres költeményeket, a nagy „klasszikusokat” - de saját költeményeket is elmondják majd az érdeklődőknek, felelevenítve a már nagyon régi „café literario” hangulatát a Hungáriánk egyik termében. Remek!

(ZK)

Hősök napja 2009-ben



Mit érez a köznép, ha hősekről esik szó? Mennyire kerülhetünk egy igazi elesett magyar hős konkrét emlékének közelébe? Mit kell cselekedjen valaki, hogy hősnek ismerje el a köztudat? Muszáj csatárenerget megalnia? Megvitatjuk-e a hőseink félelmeit, izgalmát, akár meggyőződését?

Szerencsére nem elemezzük indokukat, bátorságukat, s egyre inkább köszönjük áldozatukat... Mert annyian voltak! Akik harcoltak, akik terveztek, akik lázadtak és lelkesítettek, akik kibírták a legborzasztóbb kínzásokat, akik mertek nemet mondani, akik mindenüket otthagyták, hogy gyermekeiket megmentse, akik nem mondtak le elveikről, akik olyannyira „felfogták” magyarságukat, hogy egyetlen életük ment rá. Kétségtelen tény.

És múlnak az évtizedek, s a mai valóság ismét hősök után álmodozik! Mint minden évben ilyenkor kortársaimmal, cserkésztestvéreimmel egyenruhánkban, árvalányhajás sapkánkban a német temető csodálatosan hideg koszorúfalánál újból tanúi voltunk a megemlékezés lényegének: azért lehetünk ott évről-évre, mert mindig voltak hősök, akiknek az élete mégis a halál által igazodott!

Annyi seb gyógyult be az óta, annyi magyar szívben. De e sebek nyomai nem tűnnek el, s vissza-visszatérő fájdalmak kísérletei vagyunk. Ezekre gondoltam, míg teljes erőmmel tartottam az óriási magyar zászlót, amely a nem szünő szellel többször majdnem felborított. Míg hallgattam az elmondott szavakat, míg végigtekinttem a mindenévi megjelenteken rádöbbentem arra is, hogy ez alkalommal olyan cserkészmagyarokkal állok sorfalat, akik alapját képezték (vagy

képezhetnék volna) cserkészéletemnek. Főthék - Öcsi és Béka -, Gorondiné Judit, Zaháék - Alexandra és Sanyi -, új barátunk Balthazar Mártha, és a KÖRS-testvéreim Lajtaváry Zsuzsi cst., Haller Ines st. és Haynal Edith cst., Lomniczy Mátyás cst. körzeti parancsnokkal az élen igen különálló embercsoport voltunk. Nemcsak a tiszteletnyilvánítást jelképeztük, hanem szilárd összetartozásunkat mutattuk.

Hőseink közösek, múltunk s jelenünk is, legtöbbször álmaink is. Viszont ahányszor (nem ritkán) azt hallom, hogy „mindennapi hősök” vagyunk valahányan, háttorzongás fog el - mert ez nem így van! A hősiesség hatalmas mértékű áldozattal és lemondással jár; fizikai reszkirozással, legtöbbször az emberi félelemből fakadó leírhatatlan bátorsággal. Akkor közösségi és nemzeti tudattal rendelkező embereket nevezünk hőseinknek, akik teljes önzetlenséggel adták oda magukat a célnak.

Cél? Szabadság, tisztesség, önállóság, identitás és derűlátás. Ilyen elvek viszik a jó embereket a fegyveres harcba is, amikor egy bizonyos fokú elszántság önti el a lelket. A mindennapi hős a szó szoros értelmében nem az, hanem egy türelmes közkatona, egy tiszta gondolkodású tisztviselő, aki majd valamikor megtestesíti vágyait, és azokért dolgozik szüntelen. E lelki felelősségek közé tartozik ez is, a chacaritai temető mindenévi szertartása. Mintha egy visszatérő figyelmeztető lenne: magyar, ne felejtés! Magyar, példát kövess! Magyar, vállalj! Magyar, ne pihenj, mert elvesztheted azt, amit a hősök hagytak neked örökségül!

Zólyomi Kati cst.

(1. beszámoló a 2.o.-on. Szerk.)





SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

Bátor cserkészvezetők, akik „vállukra veszik az eget”

Ahogy múlnak az évek, egészséges tünet az, ha a hagyományossá vált helyzetek is fejlődnek, változnak, és az új idők tükrét egyre közelebb hozva friss és változatlanul lelkes utakat szabadítanak fel a legfiatalabbak élvezetére. A cserkészkeretben látszik a legjobban ez a céltudatos folyamat, mivel a parancsnokok szolgálatának lejárta elég hamar bekövetkezik. Így a gárdák követik egymást, és ezáltal a tagok fejlődését, növekedését is biztosítják. Hiszen a cserkészlet pontosan erre nevel: a vezetésre, a korai felelősségvállalásra, és a szervezőképességet fejlesztő eszközeit állandóan továbbadja. ↓



A gyertyácskákból kirakott cserkészszilió adta meg a tábor tüz hangulatát

A vetítés végére csatolt *blooper*-sorozat viszont halálra megnevettetett mindnyájunkat!

Úgyszintén megnéztünk két szeretett vezető cserkészéletéről szépen összehangolt képsorozatot... Igen hatásos volt, mert közvetlen ezután hátramentünk a cserkészházunk alá. Ami ott következett, meghatározó és elgondolkodtató volt. Mély érzelmel osztottunk meg egy különleges pillanatot a mai csapatvezetőkkel, sok gyertya fényecskéje melegében. Szépek és átértettek voltak a kimondott szavak, gondolatok, a jókívánságok. A jelenlévőket mind megkapta **Kerekes Marci est. volt parancsnok és Zaha Tamás st. új parancsnok** arckifejezése a **szolgálatadás** alatt. Tamás érzéssel és őszintén vallomást tett, és mind



J.-b.: Kerekes Marci lelépő és Zaha Tamás frissen fölesküdő parancsnok az átadás pillanatában

Fotó Zaha

A Buenos Aires-i **18 sz. Bartók Béla** csapat az idén már a nyári táborában valódi gyakorlatra mentett egy teljesen új vezetői csoportot. Most nem az a meghatározó, hogy **tábori beszámólót láttunk-e június 13-án**, hanem, hogy jelenlétünkkel megtiszteltük a rendezők munkáját és kimutathattuk, hogy követjük is azt.

A Hungária MIK-termében kedvesen égett a kandalló tüze, egy asztalon péksütemények és italok, itt-ott a tábor keretméséjét idéző plakátok a falakon. Megjötték cserkészek, szülők, volt parancsnokok, s mire a zűrzavaros, hangos beszélgetések alatt a várakozás hangulata a csúcspontra hágott, egyszer csak egy pirostrikós társaság vonult be az ajtón, és eredeti dobkísérettel masírozott át előttünk. Látszott, hogy élvezik, látszott, hogy összetartoznak, látszott, hogy készülnék, azt mutatták, amit éreznek: hogy szeretnek cserkészni. A sorból a legváltozatosabb korosztályok mosolyogtak felénk, ismert arcok és a szinte percről-percre növekvő legénykék. A tábor óta a legkisebbekből is már átlag 170 centis, recés hangú serdülő lett...

Ettől kezdve teljes élvezet volt minden. A remek aláfestő zenével fűszerezett film csupa hangulat és helyzetkomikumot sugárzó összeállítás volt, váltakoztak a remek pillanatfelvételek a mozgó anyaggal. Bekukucskálhattunk egy fiútábor intim lelkületébe, ebben az esetben a **Mátyás király „Fekete serege” mindennapi életébe**. Láttunk hatalmas tábori kapuállítást, rohampályát, szemlést, zászlófelvonást, fürdést a csobogó patakban, portyára indulást - sok apró jelenetet. Minden néző el tudta magában képzelni a tábor egészét!

együtt énekeltek. Akik eljöttek, mindent megkönyeztek. Nem bánatból, de meglepődöttségtől: mert vannak, akik folytatják a munkát az eszme szárnyai alatt, van munkára való vállalkozás, biztosítva a jövő nemzedékek ápolása és nevelése, számunkra pedig a magyar közösség, **mert vannak bátor cserkészvezetők, akik „vállukra veszik az eget”**.

Marci, remek voltál, köszönjük odaadást! Tamás, jó munkát neked, de a legjobbat!

Cserkészszeretettel

Zólyomi Kati cst.



A meghatározó légkört föllazították a vidám játékok a két parancsnok között Lajtaváry Endre

Fotó Zaha

Kedves Cserkésztestvérek!

Sok szeretettel gondolok Rátok 13-án, és Tamásnak sok erőt, bölcsességet, kitaratást, - de főleg lelki örömet, baráti támogatást kívánok új munkaköréhez, hogy fiatal gardájával a gyönyörűen működő buenosi cserkészletet továbbvigye.

Jó munkát, cserkészszeretettel!

Némethy Kesserű Judit cscst.,
New York

KMCSSZ Tiszteletbeli Elnök,
IB Végrehajtó Bizottsági tag

TISZTIKONFERENCIA BUENOS AIRESBEN

2009. április 30-án

Sokan voltak hálásak az Argentin körzeti pk.nak, Lomniczy Mátyás cst.nak, hogy a KÖRS többi tagjával egyetemben lelkesen megszervezte és lebonyolította az esedékes tisztikonferenciát. A pozitív hozzáállású 38 jelenlévő tapasztalhatta, hogy a százéves cserkészlet a korral lépést tud tartani, mindemellett, hogy eredeti ideáljait igyekszik híven megőrizni. Ilyen szellemben dolgoznak és beszélgetnek tovább, hogy a cserkészlet mindig jobb legyen!

Íme az összegezés, amelyet Mátyás szakzerűen küldött szét az esemény másnapján:

1. Miért cserkészünk? A cserkészlet szerepe életünkben

Gondolatok: Mit ad nekünk a cserkészlet? Azért cserkészünk, mert küldenek? Azért, mert élvezzük? Azért, mert különleges? Hogyan magyarázzuk meg egy argentin barátunknak, miért cserkészünk?

Elhangzottak összegezése:

- ✓ Csoport minőség, amit máshol nem találunk meg.
- ✓ Kapcsolatba kerülünk olyan emberekkel, akikkel máshol erre nem kerülne sor.
- ✓ Érdekes programok. Élmények, amelyek elősegítik a kapcsolatok fejlesztését.
- ✓ Életre szóló barátságok.
- ✓ Kapcsolat a természettel.
- ✓ Kapcsolat Istennel.
- ✓ Hagományok.
- ✓ Cserkészletben nagyon jól meg lehet ismerni másokat.
- ✓ Segít a CV-nek. Segít a munkaszerzésben. Segít a munkában.
- ✓ Gyakorlati önállóság.
- ✓ Csoportmunkát fejleszt.
- ✓ Hovatartozási érzés.
- ✓ Jellemnevelés és építés.
- ✓ A gyerek kap egy másik nyelvet, másik kultúrát.
- ✓ Turizmus, utazási lehetőség.
- ✓ Szervezőképesség fejlesztése, főleg vezetőknél.
- ✓ Sziget a társadalomban.
- ✓ A cserkészlet nagyon jó eszköz, hogy a magyarság megmaradjon.
- ✓ Többen vagyunk, mint az átlag.
- ✓ Világszervezet tagjai vagyunk.
- ✓ Talpraesettebbek leszünk.
- ✓ Jó légkör.

2. A szombatokénti összejevetel fontossága és tartalma!

Bevezető gondolatok:

- Miért olyan jó az a szó, hogy összejevetel? És nem „gyűlés”, vagy „foglalkozás”?

- Mit jelent az, hogy összejevetel?

- Összejevetni, mert együtt akarunk lenni, mert az jó, mert együtt jól érezzük magunkat.
- Ami történik, annak alapja az önkéntesség.
- Azért jövünk, mert együtt akarunk lenni, ami azt jelenti, hogy ELFOGADJUK A KÖZÖS ELVEKET, CÉLKITŰZÉSEKET.
- A résztvevők a legfontosabbak, élményt kell nekik nyújtani, nevelni őket, segíteni őket az önnevelésben, irányt mutatni nekik.

➤ De azért az összejevetel FOGLALKOZÁST is jelent: kidolgozott programot, készülést, szervezést, kellékeket, stb.

➤ Hiába van itt-ott valami remek, sőt kiváló program, mint egy biciklitúra, kajaktúra, tutajtúra, hegyi túra - mégis a heti összejevetel sikere és az őrsi rendszer az, ami biztosítja a cserkészlet folytatását. Ez a két tényező a kulcs.

➤ Hogyan lehet MINDERRE az öntudatot serkenteni?

➤ Hogyan lehet egy 16 éves ÖV-ben, vagy egy 20 éves ST-ben az öntudatot menderre felbreszteni, ill. táplálni?

3. Kérdések és az elhangzottak összegezése:

a. Hogyan lehet a minden heti összejevetelt egyszerű tippekkel gazdagítani (tudjuk, senkinek sincs ideje...) Adjal konkrét ötleteket, ami izgat, ami azt teszi, hogy vonzó legyen.

- 5 perces új játék minden alkalommal
- Rövid kezűgyesség, kellékekkel
- A készülés legyen fix minden héten
- Egy óra őrsi óra legyen gyakorlati
- Legyen az őrsi órának egy „kerete”: pl. mindenki vak, mindenki néma, stb.
- Az ÖV szánjon minden alkalommal időt arra, hogy személyes dolgokról beszéljen a tagokkal
- Feladatokat adni egyik hétről a másikra
- Az őrson belül legyen mindenkinek valami szerepe, megbízása
- Minden óra elején egy új éneket megtanítani
- őrsi induló, sarok szorgalmazása
- Népdalfüzet
- Cserkészfüzet
- Népdalokat mimikával előadni
- Legyen az ÖV-nek mindig egy ötletfüzete kéznél, ahova minden ötletet beleír
- Nemcsak főzni tanítani, hanem illemtant is: hogyan viselkedni étkezésnél
- Az ÖV merjen segítséget kérni
- Legyen néha hosszabb őrsi óra, tartalmasabb. ST felülvizsgálja
- Keresztapa működjön: járjon utána
- Az ÖV vegye tekintetbe azt is, amit a gyerekek tenni akarnak
- Minta őrsi órák levezetése
- Külön próbák: főző, evező...
- őrsi napló
- Munkaterv!
- őrsi egyéni, amit csinál
- Kiértékelés: A ST kérdezze ki az ÖV-t

b. Honnan lehet ötleteket meríteni - Interneten kívül?

- ÖV tábor emlékfüzet
- Játékos és TT könyv
- Filmekből keretmesérek
- Régi MCS, VL
- Felnőtteket kérdezni
- c. ST feladata az őrsi óra alatt**
- Állandóan jelen lenni
- Legyen keresztapa/mama
- Az őrsi óra kidolgozása közös az ÖV-ST.
- Legyen egy őr, ahol a pk az ÖV, és az ÖV-k tagok. Minta őrsi órák 2-3-szor évente. Továbbképzés.

(összegezte HKZS)

Magyar Együttérzés (Szolidaritás) Tüze

Már néhány éve szokássá vált körünkben is, hogy csatlakozzunk ehhez a világszerte elterjedt mozgalomhoz, amely az **1933-as gödöllői dzsemborira** vezethető vissza. A KMCSSZ az idén is Magyar Együttérzés Napot rendez: megbeszélte időben lobbannak föl a szolidaritás lángjai mindenfelé, ahol magyar cserkészek vannak.

Így folytatódik a felújított hagyomány a XXI. században is 2003. augusztus óta. Az évi cserkész-munkaterv állandó része a Magyar Együttérzés (Szolidaritás) Tüze. Kérés, hogy a csapatok az idén is valósítsák meg e tervet: lángoljanak föl a tábor tüzek, vagy gyertyácskák a föld minden, magyarok által lakott részén!

MIT TEGYÜNK:

A gyertyaláng vagy a tábor tüz **augusztus 20-án este 21 órakor** (mindenhol a helyi időszámítás szerint) lobbantson fel a nemzetközi dátumvonalától nyugatra, tehát Új-Zéland, Ausztrália vonalától keljen útra és végigkísérve augusztus 20-át, Honoluluban aludjék ki.

Így, amikor Budapesten fölroppennek a Szent István napi tűzijáték első rakétái, a Magyar Együttérzés lángja már 11-12 órája úton lesz és Honolulug még ugyanannyi órai útja lesz hátra.

Lehet formálisabban is csatlakozni a kezdeményezéshez, rövid szertartás formájában:

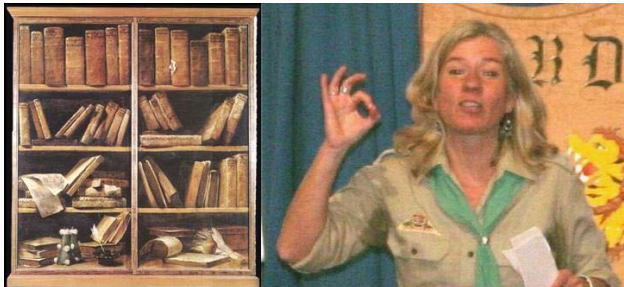
- Himnusz elnéklése
- Rövid bevezető a Magyar Együttérzés Tüze akcióról
- Ünnepélyes tűzgyújtás
- Népdalok vagy hazafias nóták éneklése
- Záró gondolat elmondása
- Az ünnepi tábor tüz vagy gyertya, mécses lángjánál mindenki meggyújthatja a magával hozott vagy kiosztott gyertyákat, mécseseket

Visszajelzéseket kér a KMCSSZ! Kérik a szervezeteket, egyházakat és személyeket, hogy részvételüket jelezzék e-mailen:

corvinus@mountaincable.net

(A KMCSSZ Sajtószolgálat jelentése nyomán HKZS)

Zsuzsi íróasztaláról...



Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

CSAK EGY KICSIT BESZÉLEK MAGYARUL

- Jakob Grimm XIX. századbeli meseíró, aki egyben az első német tudományos nyelvtan megalkotója is volt, mondta:

„A magyar nyelv logikus és tökéletes felépítésével felülmúl minden más nyelvet.”

- N. Erbersberg XIX. századbeli bécsi tudós:

„Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság.”

Kicsit izgulva néztem elibe annak a tervemnek, hogy „magyartanítás kezdő szinten felnőttek számára”. Az ötlet úgy született, hogy „segítsünk a szülőknek”, tehát olyan felnőttek számára terveztük, akiknek gyermekei járnak a Zrínyi Ifjúsági Körbe, és a cél az volt, hogy valamilyen módon együtt, közösen, gyermekeiket kísérve tanulják a magyart. Tudjuk, hogy együtt könnyebb!

Tapasztalatból tudjuk, hogy az ember tervez, de aztán a dolgok másképp alakulnak... A 13 diák közt csupán két szülő vesz részt, a többinek vagy édesapja, vagy édesanyja volt magyar és régen hallotta a nyelvet, olyan is van, akinek barátja magyar, olyan is, aki sokat van magyarok között és szeretné megtanulni ezt a furcsa és különleges nyelvet. Mindenesetre mind kezdő szinten vannak. És őertük érdemes volt ezt elkezdeni! Hihetetlenül pozitív csoport! (1. egyik résztvevő véleményét a SP I.o.)

Miért írok ma erről nektek?

- Mert újra, századjára elbűvöl a csodálatos magyar nyelv. Nem véletlen az, amiket fent idéztem!
- Mert magyarul megtanulni nem lehetetlen! Igenis, lehet!
- Mert őseink örökségét meg kell tartani! Tanítványaim is ezt érzik, ezért járnak most órára. Sohasem késő!
- Mert még egy heterogén csoportot is mennyire összeköti a nyelv.
- Mert a nyelvtanulás szórakozás is lehet! Mi kimondottan szórakozunk! (és tanulunk...)

A legelső akadály a kiejtés. Magyarul van A, van Á és van E, É - és mind mások, és a magyar ABC 44 betűből áll! Ezzel szemben a spanyol csak 27 betűvel rendelkezik! Próbálom javítani, ismételtetni a szavakat, de nehéz. Aki gyermekkorában hallotta a magyar szó csengését, annak kiejtése szinte tökéletes. Aki most érintkezik először a magyar nyelvvel, és nem is beszél más nyelvet, annak nehéz. Annak az is nehéz, hogy „b” vagy „v”. Hogyan mondja ki például azt, hogy „a barátom a bankban van”, „a kertben van”, „a boltban van” - de serkenteni kell, ösztökélni, hogy merjen megszólalni, merjen olvasni, beszélni, nem baj, ha nem tökéletes! Csak értsük meg!

Viszont rögtön megragadja őket a magyar nyelv szépsége:

ír - író

új - újság - újságíró: szinte egyedül kezdik megfejteti a magyar szavak értelmét:

gép - írógép

mos - mosógép

repül - repülőgép

másol - másológép

számít - számítógép

állat + kert - állatkert

üzlet + ember - üzletember

ház - áru - áruház

város - főváros / utca - főutca

A magyar nyelv **csodaszép**, nem csak szép, **tengersok** szóból áll. A 13 diák kíváncsian kérdez mindent, mondják a választokat, olvasnak, mondják, amiket tudnak. Mert igenis **meg lehet tanulni ezt a nyelvet!**

Érdekesek: Én Zsuzsi vagyok, te Kati vagy, ő Péter... ő miért nem kap igét? Te meg én fontosak vagyunk, van létigénk, de neki nincs. Vajon miért? Ezt nehéz megszokni.

Más valami: „ez egy asztal”, ez a szócska, hogy „ez” pontosan úgy hangzik, mint az **es** szócska a spanyolban, ami a létige harmadik személyben: ami éppen nincs magyarban! Tehát minden spanyolul beszélő azt a szót, hogy „ez” azzal azonosítja, hogy **es**. Ez egy asztal egy argentinnek egyenlő azzal, hogy **es una mesa** és nem azzal, hogy **esta es una mesa**. Apróságnak tűnik, de mint fogalom fontos, és sok időbe telik, ameddig egy ilyen nyelvtani fogalom tisztán leülepszik a spanyolul beszélő agyában.

„MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítók: *Espinosaé Dr. Benkő Teri cst. és Espinosa José Vicente st.*



1989 - 2009 ... 20 év demokrácia Tudjuk, mit is jelent a demokrácia?

Még az iskolában tanították nekünk Argentínában, Venezuelában. Akkor, 1989-ben a most itt, Magyarországon élő 30 évesek 10 évesek voltak, az iskolában már ők is tanultak róla.

De úgy látszik a száraz anyag nem elég, sem Dél-Amerikában, sem itt.

Talán otthon kéne erről beszélni, már gyermekkorban, folyamatosan, mindig a korhoz viszonyítva. Bizonyosan ez egy folyamat, amit el kell sajátítani, de eddig még senki nem mondta meg, hogy *hogyan*.

A szabadság több felelősséggel jár, mint egy diktatúra, ahol más megmondja, mit szabad, és mit nem. A demokrácia a szólásszabadság, a saját elvünk megvalósítása, nemcsak jog, hanem kötelezettség is egyben.

Július 7-én megváltak az EU parlamenti választások: ekkor minden EU tagállamban 5 évre választották meg a parlamenti tagokat.

Mivel én Magyarországon most szavaztam először, Joséval sokat beszélgettünk, és közelről figyeltük a témát.

Akitől csak tudtuk, megkérdeztük: megy-e szavazni? Mit gondol?

Végül a szavazás az arányai-ban megegyezett a mi kis „véleménykutatásunkkal”. A kicsit több mint 8.000.000 szavazó polgárból csak a 36,29% ment el szavazni. (Magyarországon nem kötelező a szavazás! Szerk.) Nekünk ez nagyon lehangoló. Kiket láttunk a szavazás alatt az iskolában?

Főleg két korosztályt, a 70 év körülieket és a nagyon fiatalokat, 18-19 éveseket. Az ismerőseink között a legtöbb nem ment el szavazni, ez a 25-35 éves korosztály. Miért? A válaszok a következők voltak:

- Minek? Úgy sem változtat semmit egy szavazat!

- Inkább pihenek vasárnap!

- Nem érdekel a politika.

Sajnos, így aztán biztos semmi sem változik!

Pécsett, az EU parlamenti választás mellett polgármestert is választottak. Olyan kevesen mentek el, hogy két hét múlva meg kell ismételnék a polgármestert választást. Új szervezés, új költség!

Szívből reméljük, hogy a következő választásokon (miniszteri választás lesz) többen élnek majd szavazó jogukkal. Főleg, mert „panaszok” jogukkal mindenki él.

Mi ketten próbáljuk meggyőzni a körülöttünk lévőket: mi lenne, ha mindenki, aki ezt elolvassa meggyőz egy pár embert a szavazás fontosságáról?

Szeretettel

Teri



Nemzetiszíni szalaggal lekött szavazóurna

(A „fiatal demokráciákban”, amelyek közé Magyarország jelenleg még tartozik, talán nem is lenne rossz ötlet bevezetni a kötelező szavazást! Szerk.)

Magyarul együtt érdemes

Amikor a szürke utca a város fényével játszik,
minket magához hív az erdő,
és a mező összes színe látszik...

Amikor mindentől félünk a biztonság ott van veled,
ahol te vagy: cserkésztestvérem,
s meleg otthon vagyunk együtt...
ketten...

Amikor magyarul szólunk feltámad a Haza lángja!
Fogadalmunk tűzbe forr
S olyan, mint a virág szirma:
Csokor!

**Gyere velem, mert érdemes
A cserkészélet érdekes:
Barátod karja ütöle,
S mosolya mindig megfelel.
Ha szorít a bánat
A magyar hazának
Minden fia összeáll
Mint örült dolgozók;
Az állandó álmódó
Is magyarul konstatál:
Az emberebb ember
Köztünk jár!**

Szöveg Zólyomi Kati Zóka,
megzenésítette Lajtaváry Richárd

--- KACIFÁNTOK ---

- Ha nem akarjuk, hogy a gyerekek hallják, amiről beszélünk, akkor tegyük úgy, mintha éppen nekik mondanánk.

- Inkább tedd holnap! Ma már eleget hibáztál!

Bokrétás András

HUNGARIA
ASOCIACION HUNGARA EN LA ARGENTINA

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250
(1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON mzoldi@dis-argentina.com.ar
Vezetőségi gyűlések a hó 1., 3. és 5. szerdáján.
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.
Titkárság: Rugonyi Attila
hungariabuenosaires@gmail.com

Szerda, csütörtök, péntek 19.30 - 21.30 / szombat 15 - 18 óra
Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjjelig
Hétfőgőz ebéd és vacsora. Asztalfoglalás Sr. Omar

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
(összeállítja Kádárné Bonta Anikó)
Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1. em., Olivos - 4799-8437 Nyitva **péntekenként** 19 - 21 óráig

190 Christie, Agatha: Poirot gyanúba esik
892 Hamsun, Knut: Új föld
1008 Szalay Lenke: Te már nagylány vagy, Mogyoró!
1138 Hugo, Victor: Shakespeare
1197 Esterházy Péter: Javított kiadás (1. alább N° 3407!)
1508 Nagy Czirok László: Betyárélet a Kiskunságon
2320 / 3314 Benedek Elek: Édes anyaföldem! I.-II.
(Egy nép és egy ember története)
2381 Radnóti Miklós: Összes versei és versfordításai
2695 Mann, Katia: Megiratlan emlékeim
(Thomas Mann élete)
2821 Leblanc, Maurice: Az üvegdugó - Lupin Arsène kalandja
2886 Markó Árpád: II. Rákóczi Ferenc, a hadvezér
3001 Lulofs, Madelon: A másik világ
3407 Esterházy Péter: Harmonia Caelestis (1. fentebb N° 1197!)
3461 Gardner, Erle S.: A veszedelmes kabátújj
3503 Malraux, André: Emberi sorsok
3884 Marshall tábornagy (USA): Így győztünk (1943-1945)
5001 Steel, Danielle: Újra jön a szerelem
5144 Wass Albert: A titokzatos őzbak - Történetek egy ember életéből
5248 Maurois, André: A varázsló, vagy Chateaubriand élete

En castellano
S-118 Zilahy, Lajos: Torres de mader
S-147 Palóczy-Horváth, George: El indoblegable
S-220 Vattay de Bihar, Berta: Nuestro pasado preincaico - Grabados

Videokazetták
VK-348 Aguas de Hungria - Ciudades ocultas: Budapest - Dracula Documentales
VK-349 Teleki Sámuel nyomában, Kelet-Afrikában
VK-351 Veszprém